

Spragnieni
Piękna

Pasjonaci są wszędzie

Aukcja dobroczynna
Spragnieni Piękna.
Pasjonaci są wszędzie

Spragnieni Piękna. Pasjonaci są wszędzie

od lewej: Joanna Błaszczak, członkini zarządu, Małgorzata Wandzel, wiceprezeska zarządu, Paweł Kastory, prezes zarządu, Karolina Wolff-Leśnodorska, rada nadzorcza, Anna Zimecka, członkini zarządu, Michał Suchora, członek zarządu Stowarzyszenia „Przyjaciele Muzeum Narodowego w Warszawie”

Spragnieni piękna są wszędzie. I pasjonaci także. A tegoroczna aukcja dobroczynna Przyjaciół Muzeum Narodowego stanowi tych pasjonatów celebrację. Zainspirowani postacią Ignacego Korwin-Milewskiego – dziewiętnastowiecznego mecenasa sztuki, którego dziełem życia stała się niezwykła kolekcja autoportretów największych polskich artystów przełomu XIX i XX wieku – chcemy wybrać się z Państwem na drugą stronę lustra czasu i zastanowić się wspólnie nad kształtem tego, co zostawimy po sobie dla potomnych? Czy nasze kolekcje pozostaną prywatne, czy zaczniemy razem współtworzyć zasoby dziedzictwa narodowego? Czy pozwolimy naszej pasji umrzeć razem z nami, czy damy jej trwać – tak, aby służyła w przyszłości innym? Czy i nas, jak Korwin-Milewskiego, ktoś kiedyś będzie wspominał jako spragnionych piękna pasjonatów? Jaki autoportret chcemy po sobie zostawić?

Odpowiedzi na takie pytania nigdy nie są proste. Wymagają głębokiego wglądu. Spojrzenia w oczy własnemu, przemijającemu odbiciu. Zmierzenia się z ludzką śmiertelnością. I stawienia czoła przyszłości. Dlatego podczas tegorocznej aukcji „Spragnieni Piękna. Pasjonaci są wszędzie” będą Państwo mogli licytować niezwykle lustra – zjawiskowe, dające do myślenia obiekty artystyczne projektu Oskara Zięty, które następnie zostały poddane twórczym interwencjom Karoliny Bielawskiej, Krzysztofa Gila, Marcina Janusza, Borisa Kudlički, Angeliki Markul, Joanny Rajkowskiej, Pauliny Stasik, Małgorzaty Szymankiewicz, Martyny Ścibior i Mariusza Tarkawiana. Wierzimy, że spoglądając w ich tafle, odkryją Państwo nie tylko własny autoportret, ale i autoportret naszych czasów.

Przychody z aukcji zostaną przeznaczone na ostateczne sfinansowanie jedynej w swoim rodzaju kolekcji Autoportrety, którą od trzech lat współtworzymy razem Państwem jako Spragnieni Piękna na rzecz Muzeum Narodowego w Warszawie. Na rzecz wspólnej, piękniejszej przyszłości.

Małgorzata Wandzel,
Wiceprezeska Stowarzyszenia „Przyjaciele MNW”

Zespół biura Stowarzyszenia

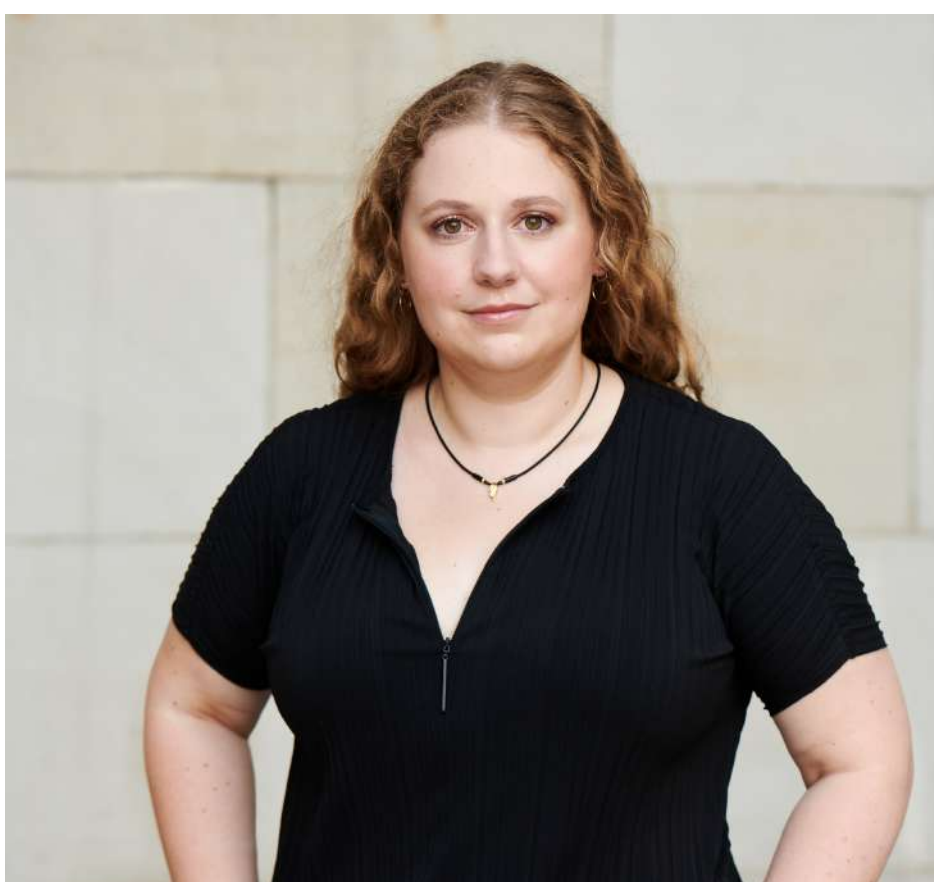
Karolina Wieczorek

Dyrektor Stowarzyszenia „Przyjaciele MNW”

Anna Klammer

Wicedyrektor Stowarzyszenia „Przyjaciele MNW”

Maria Prokiesz

Koordynator ds. projektów specjalnych
Stowarzyszenia „Przyjaciele MNW”

Julia Barbasiewicz

Koordynator ds. członków
Stowarzyszenia „Przyjaciele MNW”

Oskar Zieta i Zieta Studio

Interdyscyplinarne działania Oskara Ziety łączą w sobie design, sztukę, inżynierię i bionikę. Każdy obiekt to szczegółowe studium nad właściwościami metalu, technikami jego stabilizacji i optymalizacji formy. To efekty kompletnych procesów—kontrolowanych i swobodnych jednocześnie. To obiekty trwałe, monomateriałowe, ultralekkie. W swych artystycznych formach manifestują fascynację naturą, nowymi technologiami i przede wszystkim materiałem.

autorka zdjęcia: Agata Maziarz

Fundamentem osiągnięć Oskara Zięty jest jego autorska metoda formowania stali ciśnieniem wewnętrznym FiDU (niem. Freie Innendruck Umformung). To dzięki niej powstają bioniczne, metalowe lustra Tafla, ikoniczne obiekty, takie jak stół Plopp, czy Ultraleggera, a także rzeźby publiczne: Wir w Galerii Północnej w Warszawie, czy miejski pawilon Nawa na Wyspie Daliowej we Wrocławiu.

Działalność Oskara Zięty była wielokrotnie nagradzana najważniejszymi wyróżnieniami, m.in. Red Dot Design Award, Audi Mentor Preis, Must Have, a także Schweizer Design Preis. Współpracuje z markami takimi jak Audi, Architonic, Rado i Pirelli. Jego prace znajdują się w kilkudziesięciu muzeach na świecie, m.in. w kolekcjach Museum für Gestaltung w Zurychu, Pinakotece w Monachium, Muzeum Jerke oraz Centrum Pompidou w Paryżu.

Oskar Zięta mieszka we Wrocławiu, gdzie prowadzi Zieta Studio, przestrzeń eksperymentalno-produkcyjną, w której technologia spotyka sztukę, design przeplata się z badaniami z zakresu materiałoznawstwa, a płaskie metalowe membrany deformowane są do unikatowych, trójwymiarowych obiektów.

autorka zdjęcia: Weronika Trojanowska

autorka zdjęcia: Weronika Trojanowska

Aukcja
Spragnieni
Piękna.
Pasjonaci
są wszędzie

Paulina Stasik

Paulina Stasik*Dziewczyna z kokardą*

2024

grawer na lustrze

OKO 95, średnica 95 cm, grubość 6 cm

Inspiracją do powstania pracy był obraz Anny Bilińskiej *Portret młodej kobiety z różą w ręku*. Motywem, który przykuł uwagę Pauliny Stasik, była ogromna biała kokarda zawiązana pod szyją portretowanej: ciężka i przytłaczająca, mocno kontrastująca z ciemną suknią oraz tłem obrazu. Na rysunku *Dziewczyna z kokardą* bohaterka rozplątuje węzeł, który tutaj uformowany jest z włosów. Baśnie i mitologie pełne są historii o kobiecych włosach: symbolizujących myśl (to, co wyrasta z głowy) czy stających się fetyszem, amuletem chroniącym przed nieszczęściami. Włosy potargane i w nieładzie, a także wyrywanie włosów, bywało oznaką kobiet pogrążonych w obłędzie i rozpacz. Przełom XVI i XVII wieku uważa się za początek rozpowszechniania się choroby kołtunowej w Polsce, która była skutkiem braku higieny. Liczne zabobony i przesady medyczne zakazywały ścinania kołtunów z obawy przed negatywnymi skutkami zdrowotnymi. Noszenie splecionych włosów miało chronić przed chorobami i diabłem.

Przewrotnie, *Dziewczyna z kokardą* świadomie rozplątuje włosy, być może symbolizujące tutaj zużyte idee i sztywne przekonania, które celowo porzuca. Włosy zaczynają niesforne falować, zawijają się na palcach, odsłaniają piersi.

Paulina Stasik (ur. 1990) Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie na Wydziale Malarstwa. W 2015 obroniła dyplom pod kierunkiem prof. Leszka Misiaka. W 2020 uzyskała stopień doktora. Zajmuje się głównie malarstwem, a w jej pracy artystycznej refleksja o ciele poprzedza pytanie o człowieka. Ciało interesuje ją jako nośnik energii duchowej, seksualnej i kulturowej. Obecnie mieszka i pracuje w Krakowie. Reprezentowana przez Galerię Raster z Warszawy.

Cena wywoławcza:**3000 zł**

Krzysztof Gil

Krzysztof Gil*Akhaliben*

2024

farba olejna na lustrze

TAFLAO2, 150×97×6 cm

Oko namalowane przez Krzysztofa Gila na lustrze odnosi się do jednego z wątków obecnych w jego twórczości – spojrzenia oraz jego kulturowych znaczeń. Artysta odwołuje się do zaczerpniętego z kultury rromskiej pojęcia „akhaliben”, wedle którego ludzki wzrok odzwierciedla dobro lub zło obecne w człowieku. Praktyka artystyczna Gila skupiona jest wokół historii mniejszości rromskiej, wymazywania jej oraz sposobów obrazowania na przestrzeni wieków. Artysta analizując historyczne źródła dotyczące fobii względem Romów i wykluczeń opowiada również o własnej tożsamości i doświadczeniach. Zaznacza, że zmysł wzroku bywa niesprawiedliwym narzędziem oceny drugiego człowieka na podstawie jego wyglądu, na przykład koloru skóry. Oko namalowane na tafli lustra zyskuje w ten sposób kolejne znaczenie – odbijamy się w nim i przyglądamy się mu uważnie, kiedy ono symbolizuje odwieczne historie opresji i nierówności.

Krzysztof Gil (ur. 1987) Artysta wizualny, w swojej praktyce posługuje się rysunkiem, malarstwem, rzeźbą, grafiką warsztatową. Ukończył Wydział Grafiki w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, gdzie uzyskał tytuł magistra pod opieką dr hab. prof. ASP Piotra Panasiewicza. Obronił doktorat w dziedzinie sztuki w 2018 roku na macierzystej uczelni. Obecnie jest wykładowcą na Wydziale Sztuki Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Narodowej w Krakowie. W 2016 roku został uhonorowany Stypendium Twórczym Miasta Krakowa.

Cena wywoławcza:**3000 zł**

Marcin Janusz

Marcin Januszbez tytułu z cyklu *Było sobie życie*
2024

farba olejna na lustrze

TAFLAO2, 150×97×6 cm

Marcin Janusz w swojej twórczości czerpie inspiracje z natury, czy z biologii. Przewodnim wątkiem prac jest człowiek, jego fizjologia i symbiotyczne powiązanie ze światem. W procesie twórczym eksperymentuje z formą i materią obrazu, wykorzystując substancje nietypowe dla malarstwa, takie jak żywica, ziemia, szkło kryształowe czy cukier.

Lustro jest częścią cyklu *Było sobie życie*, który przywołuje mitologie i naukowe teorie o początku życia, krąży wokół alchemicznej i metabolicznej metamorfozy. *Było sobie życie* tworzy bezczasową i ahistoryczną opowieść o przeszłości, która niepokojąco przypomina przyszłość.

Marcin Janusz (ur. 1991) Jest absolwentem dwóch krakowskich uczelni wyższych. W 2013 roku ukończył studia licencjackie na kierunku Ratownictwo Medyczne CM Uniwersytetu Jagiellońskiego, w 2018 ukończył studia magisterskie na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Studiował również na Royal Academy of Fine Arts w Antwerpii (2017) w ramach programu wymiany studenckiej Erasmus. W 2023 roku ukończył Środowiskowe Studia Doktoranckie na swojej macierzystej uczelni.

Cena wywoławcza:**3000 zł**

Boris Kudlička

Boris Kudlička*Sf5*

2024

drewno, farba akrylowa, lakier na lustrze
TAFLAQ2, 120×60×6 cm

Boris Kudlička jest od 1995 roku związany z Teatrem Wielkim - Operą Narodową. To wtedy rozpoczął się proces kształtowania wyrazistego stylu Kudlički, charakteryzujący się minimalistyczną kompozycją, sięganiem po nieoczywiste materiały w przestrzeni teatralnej czy też środki wyrazu przynależne innym dziedzinom, jak plastyka, film, sztuki wizualne czy design. W rezultacie jego realizacje są niekonwencjonalne, oparte na kontrastach i pozostawiają widzowi duże pole do interpretacji.

W pracy *Sf5* Kudlička zaprasza widza do kontemplacji w liminalnej przestrzeni – zanurzenia się w tafli podążając wzrokiem za zatopionymi bierkami, ale nie przechodzenia na drugą stronę lustra. Odbicie obnaża czy zniekształca rzeczywistość? Indywidualne spojrzenie ma na to wpływ czy wszystko zostało już postanowione?

Boris Kudlička (ur. 1972) Absolwent scenografii w Katedrze Projektowania Scenografii i Kostiumu na Wydziale Teatralnym Akademii Sztuk Pięknych w Bratysławie oraz Akademii Sztuk Pięknych w Groningen. Współpracuje z czołowymi teatrami operowymi i festiwalami m.in. Metropolitan Opera w Nowym Jorku, Royal Opera House w Londynie czy wiedeńską Staatsoper. Współprojektował m.in. polskie pawilony na Expo w Hanowerze w 2000 roku i w Szanghaju w 2010 roku. Opracował także koncepcję nowych wnętrz Hotelu Europejskiego, Restauracji Belvedere w Warszawie oraz prywatnych inwestycji w Polsce i za granicą. Ważne miejsce w jego twórczości zajmuje działalność wystawiennicza i projektowa.

Cena wywoławcza:**3000 zł**

Angelika Markul

Angelika Markul*No Sale*

2024

marker na lustrze

TAFLAO2, 150×97×6 cm

Zainspirowana obrazem Franciszka Żmurki *Z rozkazu padyszacha*, Angelika Markul proponuje projekt, w którym powierzchnia lustra Oskara Zięty pokryta jest napisem *No Sale* sugerującym emancypację kobiety przedstawionej na oryginalnym płótnie. Oblicze historii przedstawionej na obrazie Żmurki to smutny obraz uprzedmiotowienia kobiety przez mężczyzn. Fascynacja nagim ciałem zmarłej kobiety i ewidentna konotacja seksualna sceny w bulwersujący sposób ukazują przedmiotowe traktowanie kobiety pozbawionej zarówno twarzy, jak i życia. Markul proponuje odwrócenie narracji przedstawionej sytuacji. Napis *No Sale* na powierzchni lustra sugeruje, że to kobieta opuszcza mieszkanie mężczyzny na swoich warunkach, niezależnie od okoliczności. Napis czerwoną szminką odnosi się do czerwieni krwi na obrazie Żmurki, jednak zupełnie odwraca narrację: nadaje kobiecie siłę i pewność w podejmowaniu decyzji o swoim życiu.

Angelika Markul (ur. 1977) Artystka sztuk wizualnych, mieszka i pracuje w Warszawie oraz w Paryżu. Dyplom École nationale supérieure des Beaux-Arts w Paryżu (ENSBA) otrzymała w 2003 roku w pracowni multimedialnej Christiana Boltanskiego. Artystka wykształciła indywidualny, charakterystyczny język wizualny, który z powodzeniem przekłada na szeroką gamę mediów. Markul jest laureatką licznych nagród: Prix MAIF (2017), Prix COAL (2016), SAM Art Project Prize (2013). Swoją pierwszą wystawę w Polsce miała w Galerii Foksal („Sen Muchy”, 2006). Obecnie wystawia głównie za granicą, lecz regularnie powraca także do Polski.

Cena wywoławcza:**3000 zł**

Mariusz Tarkawian

Mariusz Tarkawian*Lustro I*

2024

marker na lustrze

TAFLAQ2, 120×60×6 cm

Mariusz Tarkawian tworzy cykle rysunkowe, a także monumentalne realizacje ściennie. Jego prace mają kronikarski charakter, inspirowane są również współczesnym światem sztuki oraz florą i fauną. Daleko im od zbędnych detali, nie uciekają jednak od humoru i ironii.

„Każdy z nas spogląda w lustra, lecz nie każdy na nich rysuje. Dzięki udziałowi w projekcie Spragnieni Piękna miałem wyjątkową okazję znaleźć się w nielicznym gronie osób, dla których lustra są blejtramem. Przedstawiłem na nich wybrane fragmenty dzieł z kolekcji Ignacego Korwin-Milewskiego, które możemy dziś podziwiać na ekspozycji stałej w Muzeum Narodowym w Warszawie. Na każdym z luster widzimy postacie reprezentujące różne fazy naszego życia: dorastanie, dorosłość oraz starość. Dodatkowo na jednym z luster umieściłem swój autoportret, ale nie powiem gdzie.”

Mariusz Tarkawian (ur. 1983) Studiował edukację artystyczną w zakresie sztuk plastycznych na Wydziale Artystycznym UMCS w Lublinie. Artysta rysownik, zajmuje się także animacją i muzyką elektroniczną. W swojej praktyce utrzuca obserwacje i ulotne chwile z codzienności. Prace artysty znajdują się m.in. w kolekcji Muzeum Narodowego we Wrocławiu, CSW Zamku Ujazdowskiego w Warszawie czy Bandana-Pinel Contemporain w Paryżu. Mieszka i pracuje w Warszawie.

Cena wywoławcza:**3000 zł**

Mariusz Tarkawian

Mariusz Tarkawian*Lustro II*

2024

marker na lustrze

OKO 95, średnica 95, grubość 6 cm

Mariusz Tarkawian tworzy cykle rysunkowe, a także monumentalne realizacje ściennie. Jego prace mają kronikarski charakter, inspirowane są również współczesnym światem sztuki oraz florą i fauną. Daleko im od zbędnych detali, nie uciekają jednak od humoru i ironii.

„Każdy z nas spogląda w lustra, lecz nie każdy na nich rysuje. Dzięki udziałowi w projekcie Spragnieni Piękna miałem wyjątkową okazję znaleźć się w nielicznym gronie osób, dla których lustra są blejtramem. Przedstawiłem na nich wybrane fragmenty dzieł z kolekcji Ignacego Korwin-Milewskiego, które możemy dziś podziwiać na ekspozycji stałej w Muzeum Narodowym w Warszawie. Na każdym z luster widzimy postacie reprezentujące różne fazy naszego życia: dorastanie, dorosłość oraz starość. Dodatkowo na jednym z luster umieściłem swój autoportret, ale nie powiem gdzie.”

Mariusz Tarkawian (ur. 1983) Studiował edukację artystyczną w zakresie sztuk plastycznych na Wydziale Artystycznym UMCS w Lublinie. Artysta rysownik, zajmuje się także animacją i muzyką elektroniczną. W swojej praktyce utrzuca obserwacje i ulotne chwile z codzienności. Prace artysty znajdują się m.in. w kolekcji Muzeum Narodowego we Wrocławiu, CSW Zamku Ujazdowskiego w Warszawie czy Bandana-Pinel Contemporain w Paryżu. Mieszka i pracuje w Warszawie.

Cena wywoławcza:**3000 zł**

Martyna Ścibior

Martyna Ścibior*Doskonałość form nieprecyzyjnych*
2024

lakier do paznokci na lustrze

OKO 95, średnica 95 cm, grubość 6 cm

Martyna Ścibior w 2013 roku zamieniła farby na resztki lakierów do paznokci, które zbiera od kobiet. Jej abstrakcyjne malarstwo składające się z powtarzanego gestu nakładania lakieru na płótno, jakby na paznokcie, nawiązuje do dziergania, do powtarzalnych, wymagających cierpliwości, medytacyjnych czynności.

„Tworzę rzeczywistość, mam wpływ na przestrzeń, która odbija się w lustrze, ty masz wpływ na to, co odbija się w tym samym lustrze już w innej przestrzeni. Moja rzeczywistość nigdy nie będzie twoją, a twoja moją. W dodatku ta sama rzeczywistość nie odbije się w nim nigdy po raz drugi. Rzeczy się dzieją i przysłaniają nam obraz nas samych, a jednocześnie go stwarzają. Istnieją w naszych życiach osoby na zawsze wpisane w nasz krajobraz, bez których pusta przestrzeń jest jakby zbyt pusta.”

Martyna Ścibior (ur. 1985) Mieszka i pracuje w podlubelskiej Zawadzie, czasem w Warszawie. Ścibior jest dwukrotną stypendystką Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, laureatką Konkursu Gepperta (Wrocław 2013), Promocji Młodych (Legnica 2012), finalistką Talentów Trójki (Warszawa 2014). Jej obrazy znajdują się w Kolekcji Banku PKO, w Kolekcji Sztuki Hotelu Europejskiego, czy w kolekcji fundacji Rodziny Staraków.

Cena wywoławcza:**3000 zł**

Martyna Ścibior

Martyna Ścibior*Widzenie zajmuje czas*

2024

lakier do paznokci na lustrze

TAFLAQ2, 120×60×6 cm

Martyna Ścibior w 2013 roku zamieniła farby na resztki lakierów do paznokci, które zbiera od kobiet. Jej abstrakcyjne malarstwo składające się z powtarzanego gestu nakładania lakieru na płótno, jakby na paznokcie, nawiązuje do dziergania, do powtarzalnych, wymagających cierpliwości, medytacyjnych czynności.

„Tworzę rzeczywistość, mam wpływ na przestrzeń, która odbija się w lustrze, ty masz wpływ na to, co odbija się w tym samym lustrze już w innej przestrzeni. Moja rzeczywistość nigdy nie będzie twoją, a twoja moją. W dodatku ta sama rzeczywistość nie odbije się w nim nigdy po raz drugi. Rzeczy się dzieją i przysłaniają nam obraz nas samych, a jednocześnie go stwarzają. Istnieją w naszych życiach osoby na zawsze wpisane w nasz krajobraz, bez których pusta przestrzeń jest jakby zbyt pusta.”

Martyna Ścibior (ur. 1985) Mieszka i pracuje w podlubelskiej Zawadzie, czasem w Warszawie. Ścibior jest dwukrotną stypendystką Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, laureatką Konkursu Gepperta (Wrocław 2013), Promocji Młodych (Legnica 2012), finalistką Talentów Trójki (Warszawa 2014). Jej obrazy znajdują się w Kolekcji Banku PKO, w Kolekcji Sztuki Hotelu Europejskiego, czy w kolekcji fundacji Rodziny Staraków.

Cena wywoławcza:**3000 zł**

Karolina Bielawska

Karolina Bielawska*Zimny wzrok cz. I*

2024

farba witrażowa na lustrze

TAFLAO2, 150×97×6 cm

Zimny wzrok to dyptyk wykonany farbami witrażowymi w charakterystycznym dla artystki kolorze intensywnego kobaltu. Wodnista faktura kompozycji nawiązuje do tafli – jednego z modeli luster Oskara Zięty. Jednocześnie motyw tafli odgrywa kluczową rolę w greckim micie o Narcyzie, który w zwierciadle wody widzi swoje odbicie i zakochuje się w nim. Samouwielbienie okazuje się jednak tragiczne w skutkach, doprowadzając mitycznego bohatera do śmierci. Przesłanie starożytnej historii o nadmiernym zapatrzeniu we własne „ja”, jak i określenie „narcystyczna osobowość”, są dziś powszechnie znane i budzą silnie negatywne emocje. Tymczasem, potrzeba zaglądania w lustro towarzyszy większości z nas. Dlaczego bywa ona tak silna? Co takiego widzimy, patrząc w lustro?

Karolina Bielawska (ur. 1986) Absolwentka Wydziału Sztuki Mediów Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (2015). Dyplom magisterski obroniła w Pracowni Przestrzeni Malarskiej Leona Tarasewicza i Pawła Susida, wybrany do wystawy Coming Out – Najlepsze dyplomy ASP w Warszawie (2015). W swoich pracach wykorzystuje malarstwo i rzeźbę. Jej twórczość charakteryzuje się częstym sięganiem do historii i kontekstu miejsca. Finalistka konkursu Artystyczna Podróż Hestii (2015) oraz międzynarodowego konkursu STRABAG Artaward International (2021). Stypendystka Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2017, 2020) i Dzielnicy Śródmieście m. st. Warszawy (2023).

Cena wywoławcza:**3000 zł**

Karolina Bielawska

Karolina Bielawska*Zimny wzrok cz. II*

2024

farba witrażowa na lustrze

TAFLAO2, 150×97×6 cm

Zimny wzrok to dyptyk wykonany farbami witrażowymi w charakterystycznym dla artystki kolorze intensywnego kobaltu. Wodnista faktura kompozycji nawiązuje do tafli – jednego z modeli luster Oskara Zięty. Jednocześnie motyw tafli odgrywa kluczową rolę w greckim micie o Narcyzie, który w zwierciadle wody widzi swoje odbicie i zakochuje się w nim. Samouwielbienie okazuje się jednak tragiczne w skutkach, doprowadzając mitycznego bohatera do śmierci. Przesłanie starożytnej historii o nadmiernym zapatrzeniu we własne „ja”, jak i określenie „narcystyczna osobowość”, są dziś powszechnie znane i budzą silnie negatywne emocje. Tymczasem, potrzeba zaglądania w lustro towarzyszy większości z nas. Dlaczego bywa ona tak silna? Co takiego widzimy, patrząc w lustro?

Karolina Bielawska (ur. 1986) Absolwentka Wydziału Sztuki Mediów Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (2015). Dyplom magisterski obroniła w Pracowni Przestrzeni Malarskiej Leona Tarasewicza i Pawła Susida, wybrany do wystawy Coming Out – Najlepsze dyplomy ASP w Warszawie (2015). W swoich pracach wykorzystuje malarstwo i rzeźbę. Jej twórczość charakteryzuje się częstym sięganiem do historii i kontekstu miejsca. Finalistka konkursu Artystyczna Podróż Hestii (2015) oraz międzynarodowego konkursu STRABAG Artaward International (2021). Stypendystka Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2017, 2020) i Dzielnicy Śródmieście m. st. Warszawy (2023).

Cena wywoławcza:**3000 zł**

Małgorzata Szymankiewicz

**Małgorzata
Szymankiewicz**

I'll Be Your Mirror

2024

sitodruk, farba drukarska na lustrze

OKO 95, średnica 95 cm, grubość 6 cm

Tematem pracy stała się forma portretu jaką jest wizerunek odbity w lustrze. Intencją Małgorzaty Szymankiewicz było stworzenie takiego obiektu, który zaprzecza swojej funkcji i uniemożliwia dokładne zobaczenie odbicia znajdującej się przed nim osoby. Spojrzenie, choć wydaje się pewną formą panowania nad sytuacją, jest w istocie procesem dwustronnym – patrzymy, ale jednocześnie stajemy się obiektem czyjegoś spojrzenia, oceny, lub osądu. Jesteśmy jednocześnie podmiotem i przedmiotem oglądu, zatem możemy postrzegać jedynie poprzez kontekst otoczenia lub spojrzenia innych. Sama praca bliska jest idei lacanowskiej puszki sardynek: zostajemy pochwyceni przez spojrzenia z zewnątrz. Czasami oko „Innego” staje się uwewnętrznioną częścią nas samych, nie potrafimy spojrzeć na siebie inaczej niż poprzez oceny innych. Prezentowane lustro stawia pytanie na ile istnieje pojęcie twarzy autentycznej. Kontekst społeczny czy kulturowy sprawia, że być może twarz jest jedynie maską lub rolą jaką przyjmujemy.

Małgorzata Szymankiewicz (ur. 1980) Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu z 2005 roku (Wydział Malarstwa i Wydział Edukacji Artystycznej). W 2019 roku uzyskała stopień doktora habilitowanego w Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach. Profesor Akademii Sztuki w Szczecinie; jako adiunkt współprowadzi pracownię malarstwa na Wydziale Malarstwa. Jej prace znajdują się w zbiorach Muzeum Narodowego w Poznaniu, Muzeum Narodowego w Gdańsku, „Zachęty” w Szczecinie i Poznaniu, Galerii Bielskiej BWA, kolekcji Pizzuti w Columbus (Ohio, Stany Zjednoczone), Oddziale Sztuki Współczesnej Muzeum Narodowego w Szczecinie oraz w kolekcji Pekao Project Room Zamek Ujazdowski w Warszawie, a także w innych prywatnych kolekcjach w kraju i za granicą.

Cena wywoławcza:

3000 zł

Adopcja obrazu *Kuropatwy* Józefa Chełmońskiego

Adopcja dzieła

Józef Chełmoński

Kuropatwy

1891

farba olejna na płótnie

123×199 cm

okres adopcji: 1 rok

Adopcja dzieła sztuki to niezwykła forma wspierania działań Muzeum Narodowego w Warszawie oraz Stowarzyszenia „Przyjaciele MNW”. Na okres jednego roku obok obrazu znajdzie się tabliczka informująca o adopcji dokonanej przez osobę prywatną lub firmę. Tym razem oferujemy niebywałą okazję symbolicznego towarzyszenia obrazowi na aż trzech wystawach: monograficznej prezentacji dzieł Józefa Chełmońskiego w naszej siedzibie, a w 2025 również na jej kolejnych odsłonach: w Muzeum Narodowym w Poznaniu oraz Muzeum Narodowym w Krakowie.

„Ze względu na kolor najwyższe miejsce przyznać trzeba tym obrazom, które są poematami śniegu, roztopów, zadymki, ulewy...”, napisał o twórczości Chełmońskiego krytyk Antoni Sygietyński. *Kuropatwy* są tego doskonałym przykładem. Chociaż jest to pejzaż zimowy, biel wcale nie dominuje. Klimat śnieżnego pustkowia został zbudowany żółcieniami, delikatnymi różami i brązami.

W 1888 roku, po latach spędzonych w Monachium i Paryżu, Józef Chełmoński wrócił do kraju. Kupił majątek Kuklówka niedaleko Grodziska Mazowieckiego. „Przyroda była dla Chełmońskiego lekarstwem na wszystko. Gdy czuł się słaby i zmęczony wychodził z domu, kładł się na tę trawę, która wyciąga wszelką zdradę z człowieka, albo zaszywał się w lesie. Tam było najlepiej...”, napisała w swoich wspomnieniach Pia Górska, malarka, poetka i sąsiadka z pobliskiej Woli Pękoszewskiej. *Kuropatwy* powstały jako wyraz miłości do rodzimego pejzażu, swojskości, poezji nizin i łąk.

Cena wywoławcza:**3000 zł**

Joanna Rajkowska

Joanna Rajkowska***Nieśmiałabym*****2024**druk UV na lustrze, MDF, tusz, klej polimerowy
40×35,5 cmFotografia użyta w mozaice: Agnieszka Rayzacher

Joanna Rajkowska jest artystką wszechstronną, jednak jej najbardziej znane prace to projekty publiczne. Aby je zbudować, artystka wykorzystuje realnie istniejące miejsca, energie, organizmy i materiały. Używa przy tym elementów tak różnorodnych jak rośliny, budynki, obiekty znalezione, wodę, dym czy dźwięk.

Nieśmiałabym jest zarówno lustrem, w którym nie da się przejrzeć, mozaiką złożoną z jego fragmentów, jak i autoportretem, który przygląda się osobie patrzącej. Praca jest wykonana techniką zapożyczoną z *Pasażu Róży* (2014). W ramach tamtego projektu Rajkowska użyła kawałków drobnych, nieregularnie pociętych luster aby szczelnie pokryć łódzki pasaż łączący ulice Zachodnią i Piotrkowską. Patrzenie, jako proces, jest tu punktem odniesienia, ale również źródłem namysłu i obiektem fascynacji.

Joanna Rajkowska (ur. 1968) Studiowała malarstwo ścienne na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie w pracowni prof. Jerzego Nowosielskiego, którą ukończyła dyplomem magistra w 1993 roku. Rok wcześniej otrzymała dyplom magistra z historii sztuki na Uniwersytecie Jagiellońskim. Artystka rozszerzyła swoją edukację studiując na nowojorskim uniwersytecie SUNY w ramach programu Studio Semester Programme w 1994 i 1995 roku. Artystka otrzymała nagrodę przyznawaną przez tygodnik „Polityka” – Paszport Polityki – w 2007 roku, nagrodę im. Marii Anto i Elsy von Freytag-Loringhoven w 2022 oraz Nagrodę Wielką Fundacji Kultury Polskiej za całokształt twórczości.

Cena wywoławcza:**3000 zł**

CENTRUM DESIGNU DOMOTEKA

domoteka ::

ul. Malborska 41, Warszawa, domoteka.pl

Warszawskie Centrum Designu DOMOTEKA to nie tylko przestrzeń – to świat, w którym luksus spotyka się z artystyczną wizją, redefiniując standardy aranżacji wnętrz. Od niemal dwóch dekad kreujemy marzenia i inspirujemy tych, dla których wnętrza są sztuką samą w sobie. Jako partner Balu Dobroczynnego w Muzeum Narodowym, DOMOTEKA wspiera sztukę i pasję, przenikając obie przestrzenie.

W naszej ofercie dostępne są wysublimowane kolekcje – ponad 600 marek z całego świata, dostępnych w 60 ekskluzywnych salonach. Każdy mebel i każdy detal to hołd dla rzemiosła, który tworzy wyjątkową, intrygującą i pełną wyrafinowania przestrzeń.

W DOMOTECE wnętrza nie są tylko aranżacją – są opowieścią. Luksusowe showroomy zapraszają do odkrywania światów pełnych stylu, w których profesjonalizm i dbałość o szczegóły łączą się z pasją tworzenia. Każdy krok w tej podróży wypełnia sztuka, piękno i nieograniczone możliwości.

Zapraszamy do DOMOTEKI, gdzie luksusowe rozwiązania nie znają granic, a każdy element wzornictwa staje się nieodłączną częścią wyjątkowej historii.

DOMOTEKA – luksus w wielkim stylu!

Podziękowania

Artur Dumanowski

Rafał Kamecki

Dorota Kozak

Marcin Poboży

Justyna Siejka

Małgorzata Udała

Juliusz Windorbski

Ernest Wińczyk

Michał Zajączkowski

Oskar Zięta

Organizator

Partner główny

BUGATTI KATOWICE

Partnerzy aukcji

DESA
UNICUM

artinfo.pl

Partnerzy

Partnerzy wspierający

sar:

domoteka ::

Projekt graficzny:
Julia Błaszczak-Łopatyńska

Zdjęcia luster: Ernest Wińczyk |
Wunderkamera Studio

Obsługa prawna:
Paweł Baran

Zdjęcia zarządu i biura Stowarzyszenia:
Michał Zajączkowski